

[Hvidberg.]

men som jeg alligevel føler Trang til at nævne. Det er Konservatorierne i Odense og Aarhus (*Undervisningsministeren* [Hartvig Frisch]: Og Esbjerg!). Det vidste jeg ikke. Man siger jo, at Fynboerne er i særlig Grad musikalske, og jeg vil ogsaa gerne sige, at jeg synes ikke, der er nogen Grund til at glemme Konservatorietovre i Aarhus. Jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister — der ligger ikke noget bag det; jeg ved ikke rigtig Besked med disse Forhold —, hvorledes disse Konservatoriets Forhold i det hele taget er, og om man er opmærksom paa de Forpligtelser, som Staten ogsaa der maatte have, for at de kan trives og udvikle sig. Det vil jeg gerne have besvaret, og saa skal jeg i øvrigt sige, at fra mit Partis Side slutter vi os gerne til Forslaget om Statens Overtagelse af Det kongelige danske Musikkonservatorium.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Paa mit Partis Vegne kan jeg varmt anbefale det foreliggende Lovforslag. Den højere Musikundervisning er af ganske overordentlig stor kulturel Betydning for vort Land, det Arbejde, som Det kongelige danske Musikkonservatorium har udført til Højnelse af Musikkulturen, er af stor Betydning. Jeg finder det naturligt og ønskeligt under de foreliggende Omstændigheder, at Staten overtager dette Konservatorium.

Egentlig behøver Forslaget ikke nogen særlig Begrundelse, det tilsigter kun en Ligestilling af Konservatoriet med andre højere Lærestalter. Vi har i Øjeblikket Universitetsseksamen i Musik, men Uddannelsen maa foregaa paa Musikkonservatoriet. Ogsaa dette understreger det naturlige i, at der nu bliver fundet en fast Form for denne Uddannelse, og at den kommer ind under de samme Former, som gælder for anden Universitetsuddannelse. Principielt vilde jeg ogsaa mene, at denne Uddannelse burde være gratis som anden Universitetsuddannelse; det er muligt, at særlige Forhold gør sig gældende her, eventuelt maa man have visse Overgangsforanstaltninger, men under alle Omstændigheder bør Elevbetalingen ikke være saa uforholdsmæssig stor, som den i Øjeblikket er i Forhold til, hvad der betales ved andre Lærestalter.

Lærerkrafterne er der blevet sagt rosende Ord om af tidligere Ordførere, og ogsaa jeg vil gerne bringe Konservatoriet og dets Lærerkrafter en Tak for det Arbejde, de under meget daarlige økonomiske Forhold har gjort til Højnelse af vor Musikkultur. Ved at Musikkonservatoriet kommer ind un-

der Staten, skulde man ogsaa have sikret, at Lærerkrafterne lønningsmæssigt bliver stillet paa samme Maade som Lærerkrafterne ved andre højere Lærestalter her i Landet.

Det er naturligvis ikke lige meget, hvilke Udgifter Staten paadrager sig herved, uden at jeg dog derfor vil anlægge samme Synspunkt som det ærede Medlem Fru Gautier Schmit, der straks begynder at gardere sig over for de Forpligtelser, vi paatager os ved at gaa ind for den foreslaaede Ordning. Men jeg vil gerne have det helt præciseret fra den højtærede Undervisningsminister, om det ikke er at forstaa saadan, at Merudgiften i Øjeblikket kun bliver 200 000 Kr., og at deri er indbefattet de Lærerstillinge, som man ønsker oprettet, og som man senere kommer og anmoder om Bevilling til. Hvis Forholdet er det, at det i Øjeblikket kun drejer sig om ca. 200 000 Kr., maa jeg for min Del mene, at der ikke er nogen Anledning til, at vi skal drøfte disse Forhold nærmere i et Udvalg, naar vi i øvrigt alle er principielt enige om Lovforslaget.

Jeg skal slutte med at understrege, at naar Staten overtager Det kongelige danske Musikkonservatorium, paatager vi os derved en betydelig Forpligtelse over for den fremtidige Musikkultur her i Landet.

Inger Merete Nordentoft: Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale Statens Overtagelse af Det kongelige danske Musikkonservatorium. Det er naturligt, at der gives den højere Musikuddannelse de samme Betingelser, som den meste anden højere Undervisning har, og som al Uddannelse burde have, det vil sige, at den bliver gratis eller saa godt som gratis for Eleverne, at der gives Lærerne antændige Kaar, og at de nødvendige Lokaler og det nødvendige Undervisningsmateriel stilles til Raadighed.

Dette har imidlertid hidtil langt fra været Tilfældet paa Musiklivets Omraade, hvor Tilstandene bedst karakteriseres ved den elendige Timebetaling, som Det kongelige danske Musikkonservatoriums Lærere hidtil har faaet, og den høje Betaling, Eleverne har maattet give, samt det stærkt indskrænkede Timetal. Dette har været saa meget uheldigere, som Musikkonservatoriets positive Indslag i vort Musikliv ikke blot bør omfatte en Indsats for de unge, der skal sikre dansk Musiklivs Bestaaen, men ogsaa for vor egen Tids bedste Musikere, som bør sikres saadanne Kaar, at de kan hellige sig Undervisningen af Konservatoriets musikbegavede Elever og deres egen kunstneriske Produktion og saaledes und-